

SÜMEG ÉS VIDÉKE

(SÜMEG-SZENT-GRÓT)

TÁRSADALMI HETILAP.

A SÜMEGVIDÉKI GAZDAKOR ÉS A SÜMEGI NÉPBANK HIVATALOS LAPJA.

Megjelenik minden vasárnap.

HIRDETÉSEK: 2 hasábos polttör egyezri hirdetésnél 10 Hl., többzetri hirdetésnél 14 Hl. — Hivatalos hirdetéseknel minden szó 4 Hl. — Hirdetések és díjak HORVÁT GÁBOR nyomdájába küldendők.

Előfizetési árak:		Felelős szerkesztő:	A lap szellemi részét illető közleményeket a szerkesztőséghez kérünk. Előfizetési pénzek Horvát Gábor könyvnyomdájába küldendők. Kéziratokat nem küldünk vissza.
Egész évre	8 kor.	ÉLES KÁROLY.	
Fél évre	4 kor.	A kiadók nevében:	
Negyed évre	2 kor.	Lukonich Gábor dr. Bárdó György dr. Darnay Kálmán.	
Egyes szám ára 20 fillér.			

Ünnepeljük Vörösmartyt!

Alig merem a fenti címet írni e sorok élére, attól félve, hogy e magyar nemzeti érzéstől áthatott s szorongó keblemből előtörő figyelmeztetés észrevétlenül fog elhangzani a napi élet zibárus morájában. Tulajdonképen azt sem tudom, hogy e magyar véren megszerzett föld lakosai mennyiben egyszersmind annak fiai is?! Hiszen a hálátlanság, tisztelatlenség, szeretetlenség ott dül közöttünk egymás iránt a szemünk előtt az országban, a pártok között, a nemzetiségek, a vallásfajok, a kormányzat faktorai és a nép, a katonaság és civil s az egyes hivatásos pályák rangsoros páriái között. Ellenben hiányzik a nemzeti érzés, az önzetlen összetartásra törekvő biztos faji öntudat a városi, megyei, társadalmi és politikai életben úgyszólván csaknem megnyilatkozás nélkül.

Ünnepeljünk!

Mit, kit, miért? Hát nem eleget ünnepelelünk már így is? Nem elégszer oda kiáltja a magyar, hogy „Éljen!” Hiszen erről vagyunk híresek. A lokális terpeszkedő nagyság fátylas zenét kap, a leglármásabb, zseninek kürtölt atyafi aranytollat és babérkoszorút, a számléltrán felebbkapaszkodó hivatalfőnök bankettek révén dicsőítetik, az új hettman lábái elé fehér ruhás lánykák szórnak virágokat,

a jószágos, atyai szíveről ismert bramin halálát a nőegyesületek gyászruhás delnőinek gyöngyökben pergő könnyei siratják el a rekviemen. Szervezkedünk, rendező bizottságokká alakulunk, de valljuk meg, kevés ebben az őszinteség; főrgő mindentűt a nagy moloch, az érdek, a kiméletlen, rideg egoizmus.

A hazaszeretet üres fogalom! Ki ismeri ma már annak tartalmát?! Ki törődik vele? Az élet ezer terhet ró az egyén vállaira s érzéseiből ritkán jut a hazának is.

Ha jutna is, ez az érzés sokszor kétségbeeséssel megtéved, talán nem rosszakarathól, hanem tudatlanságból vagy leggyakrabban osztályérdekből.

Az egyes osztályok önérdékből úgy magyarázták hajdanában is a szabadságot — míg Kossuth, Széchenyi, Vörösmarty, Deák a porondra nem léptek — mint ma magyarázza a magyar fajt megtagadni kész haszonlesés, hogy t. i. védjük meg jogainkat, előnyeinket a többi társadalmi rend fölött s mit törődünk egyébbel; jogfejlesztés nekik nem kell, a közjónak, a nemzet egyetemes boldogulásának önérdékeiket alávetni nem tudják. Magyar az ilyen?! Nem, ez nem hazafi, csak lakos.

Legrettenetesebben duló nyavalya ez országban, hogy amire az egyik lelkesedve zúg „Éljent”, a másik megátalkodottan s csak

azért is „Halál reá! Le vele!” bösz kiáltásokban tör ki.

Ez a nemzet mintha elvesztette volna az eszmények iránti érzékét; mintha már belsőleg érzéseiben meg is szűnt volna létezni. Hát nem vagyunk már mi magyarok?! Hát annyi már itt az idegen, annyira elszaporodott itt a kenyertünket fölfaló, érzéseinket kigúnyoló idegen pereputty, hogy a nemzet igazi nagyjait, a magyar történelem, a magyar faj ércokolosszusait röhögve, büntetlenül tiporhatja sárba? Ideje, hogy ezzel tisztába jöjjünk és fölvegyük a harcot, amely már meg is indult. Midőn a nemzet a múltnak nagy alakjait ünnepli, a jövőbe tekintve annak ad kifejezést, hogy e földön, ebben a hazában, amelyet az ősök vére szerzett, az elődök bölcsessége és hazaszeretete ezer éven át megtartott, tovább is élni, küzdeni akar, a második ezer éven túl, időtlen időkig. Hisz a történet az élet mestere és a múlt legbiztosabb záloga a jövőnek.

Ünnepeljük tehát a múlt nagy alakjait, azokat a lángszellemű férfiakat, akik akkoriban éltek, midőn még e nemzet fiai egyetértettek s a közös érzés, a haza minden polgárának egymás iránti megbecsülése, a haza java az ő ajkaikon vált igévé, a jövő zenéjévé. Ha van még magyar e hazában, ha felébred a mély álmát alvó valódi hazaszeretet,

Csendes dráma.

— A «Sümege és Vidéke» eredeti tárcája. —

Haza gondolok olykor a kis városra, amelyben születtem. Látom apró házait, a zegzugos sáros utcákat — úgy fekszenek ők a sárga habbal csendesen folydogáló Körös partjára, mint egy kis félénk gyermek, aki anyja karjába hajlik. Látom a pompázó főteret, a nagy ódon templomot és a korzót. Sárga parolis bakatiztek csöörtetik itt kardjukat halálos unalomban. Sorukat átkozva sóvárogva gondolkoznak a nagy városok garnizonjairól, melyekben oly édes lehet az élet. Az erdőt is látom, amelyben gyermek álmaimat elsóhajtottam és a temetőt kis kápolnával; oly sokan alszanak benne azok közül, akiket szerettem... A Körös nyárfái susognak, de csend van különben, béke, semmi zaj, hírese a láznak, mely korbácsolja népét a nagyvárosoknak. Itt csendben élnek az emberek... és gondolkozván, eszembe ötlenek ama szomorú és kicsi drámák, amelyek e kis helyen lejátszódtak. Szünetekre, küzdelmekre, győzelmekre és bukásokra gondolok. E jelentéktelen városka volt színhelyük és akik alattuk véreztek, örültek és szenvedtek, kisvárosi apró népek voltak mind...

Elszáll a lelkem oda, a sárga Körös partjára... E kicsi szürke városkába száll, mélfázva emlékezővén a multra. Ott más az élet külső képe, ott zajtalan siklanak a napok. De benn a békés fehér házakban emberek élnek ott is. Vágyak hevítik őket, a boldogság álmát hajzolják ők is; a kétségbeesés marja szíveiket,

a sors csapásai alatt is ujjonganak, ha reájuk mosolyog az öröm muló sugara. Csak úgy mint azok, akik a nagyvárosok tomboló zajában hanykódnak. Csak a színek tompábbak a csendben. Az élet egyforma mindenütt, ahol lakik, akinek rendeltetett küzdegni, szenvedni és bizni: Az ember...

Egy egyszerű történetet, amely eszembe jutott a kisvárosi emberek életéből, akarok most elbeszélni.

* * *

A körösparti kisvárosban, a vasut-uccában állott háza az öreg Szempci Hermannak. Barátos mosolygó ház és megelégedett emberek laktak benne. Életük java örömben és békében folyt le. Tartalmat a nyugalmas munka adott neki és édessé tette az idős törzsön fakadó friss hajtás: Jolánka, az öreg pár hajadon leánya.

E kis család életét nem zavarta semmi. A gazdaságon áldás volt, a kis öröklött vagyon nőttön-nőtt a szerencsés évek során. A becsületés iparkodást itt siker koronázta. Szempci, az egyszerű kisvárosi ur, bölcsen sáfárkodott apai örökével. Ifjúkorától a munkára szánta magát. Korhelységre, dzsentriskedésre nem volt hajlandósága. A politika nem ingerelte. Korán belépett apja gazdaságába s mikor eljött az ideje, elvett egy hozzávaló szép egyszerű urileányt. Csendesen dolgozott azután és így idő jártával gazdag ember lett, nyugodt boldogságban élvén az eldugott kisváros vasut-uccai házacskájában, ahol az apja meghalt és ahol ő is meg akar halni.

Igy, deresedő hajjal pirosarcu, jókedvű öreg ur lett belőle. A nagy gazdaságot maga vezette most is, szerette a vidám társaságot, feleslegéből adott annak, aki rászorult, áldozott a közért és egy derék ember öntudatával tekinthetett pályájára. Mellette szeretetben állott felesége, még a régi nagyasszonyok maradéka. Nem ösmerte az idegeket, a rossz regények és tunyaság sohase méltelyezték meg képzeletét. Nagy lánggal nem lobogott soha, de csendes tűznél jó volt melegedni azoknak, akiket szeretett. Hires kompótokat csinált, de ha kellett, tanácsos és tettel is segítette férjét. Okosan kormányozta a házat, szerette a férjét és nevelte a gyermekét. — Ez volt az élete.

Egyetlen gyermeküket talán azért szerették oly rendkívül, mert az Isten későn, mikor már nem is várták, áldotta meg vele frigyüket. Házasságuk tizedik évében született a kis Jolán. Reáparazolták a szülői szeretetnek — s ah, mily kiapadhatatlan az! — minden kincsét, öregedő szívük minden melegét. Fényesség, meleggé, boldogságossá akarták tenni életét, elhárítani előle minden akadályt, betelve látni minden vágyát. Életük alapja, tartalma, célja csak ő lett.

Ugy mutatta minden, hogy Szempcinek e vágya is teljesül. A leányka lassan gyönyörű hajadonná serdült. Szépsége híres volt a vármegyében, szelid hájosságáról meséket mondtak. Tündére lett a régi háznak, melyet az ő ifjúsága új fényvel aranyozott be.

Husz éves korában Szempciék férjhez adták Jolánt Búkk Lászlóhoz. A lány választása össze-

akkor még lesz jogunk tovább élni, ha nincs, ha tovább aluszik, a magyar nemzet elveszett! Megfojtja a keblén melengetett idegen, a félvér-magyar, a negyedvér-magyar szaporodó sokasága.

Szerte az országban fényes ünnepre készülnek most. Vörösmartyt óhajtják ünnepelni. Hogy ki volt Vörösmarty, majd máskor elmondom; most csak annyit, hogy egy a legnagyobbak közül. Nemzeti ideál; költő és harcos, aki e nemzet jövőjét féltve, hatalmas harci riadóba kezdett s a magyar nemzet érényeit, a múlt dicsőségét és nagyjait zengve, megakartta e nép számára menteni a jövőt; aki megtanította „Szózat“-ában imádkozni e nemzetet:

Hazádnak rendületlenül
Légy hive, óh magyar,
Bölcsöd ez e majdan sírod is,
Mely ápol s eltakar.

Sümege város lelkes közönsége mindenkormély hódolattal áldozott a nemzet nagy alakjainak. Bizonyára hódolattal hajlik meg a költőkirály emléke előtt is és rendez Vörösmarty ünnepet, mint már egyik-másik szomszéd városban meg is tették. Jó volna, ha a Kisfaludy Sándor alapította Kaszinó kezdeményezésére Deák Ferenc, Kisfaludy Sándor és Kisfaludy Károly barátjának és kortársának, Magyarország egyik legnagyobbjának ünnepelését külön Vörösmarty ünnepélyen ülné méltóan meg.

Gérecz Károly.

A sümeg—pápai vasut.

A *Pápai Lapok* „Új vasutervek“ címmel hosszabb cikket közöl, amelyből közöljük a sümeg—pápai vasutra vonatkozó részt. Ez következőleg hangzik:

Kétségtől, hogy a sümegi vasut megépítése által sokat nyerne városunk (t. i. Pápa). Eddig van két vasutunk északi irányban: Győrbe és Csornára; van egy vasutunk nyugat felé: Kis-Cell, Szombathelyre; kelet felé eddig nincs vasutunk, de ha kiépül a bányai vasut, akkor ezen a hiányon segítve lesz. De délfelé eddig még tervezetünk sem volt. Ezen segítene a sümegi vasut, ha nem marad mindig tervezet! Kell, hogy legyen minden irányban legalább egy vasutunk, különben városunk nem életrevaló, sem versenyképes; különben maradiak maradunk; míg a körülöttünk levő városok haladnak, gyarapodnak, úgy népszerűségeben, mint forgalomban, mint jólétben, egészségben és gazdaságban, mink elmaradunk. Élmes városoknak mind a 4

esett a szülők legtitkosabb óhajlásával. Laci, derék, komoly fiú volt, külföldi főiskolákat járt és most jött haza, hogy birtoka kezelését átvegye. Hozzáadták tehát a leányt, csak azt követelték, hogy a fiatalok hozzájuk jöjjenek lakni.

A fiatal pár beköltözött az öreg házba, melyhez új szárnyat építettek, berendezvén modern pompával. A boldogság jött velük a Szempci-kuriba. Az öregek saját ifjuságukat látták felújulva gyermekeikben; a fiatalok pedig szemlélhették későbbi életük példáját. Az talált otthont e házban, ami legfőbb java, legértékesebb, drága virága az életnek és amelyet az emberek oly gyakran taposnak el ostobán: a szeretet.

Egy évig tartott ez a derűs, szép élet. Ekkor Jolán beteg lett és egy fiugyermekét szült. Az új élet egy régít kért váltságul. A fiatal asszony nem kelt fel többé. Meghalt gyermekágyban.

Egy szürke vidéki kis városban meghalt egy asszony. Fiatal, szép, gazdag volt, igaz, de nem szenvedett sokáig és mindennap balnak meg asszonyok fiatalon. Az eset szomorú, a csapás súlyos — de hisz az idő segít és nincs seb, amelyre gyógyulás ne volna.

Az élet azonban gyakran megcáfolja az utolsó bölcselkedést.

A Szempci-ház békéjét Jolánnal temették el. A gyász nem tágitott többé a falak közül.

irányban még több vasutjuk is van. Hisz még Veszprémnek is van már 4 felé vasutja és igen iparkodik, hogy a tervezett balatonparti vasutak kiinduló pontjává legyen, dacára kedvezőtlen földrajzi fekvésének. Elég sajnós, hogy városunkban még most is nagy azok száma, kik elleneségei minden vasutnak, ha csak áldozat árán tudjuk azt megszerezni. Ezek a jó urak legalább még 30 évvel hátra maradtak, ha még olyan fiatalok is. Vasutak dolgában úgy vannak most a városok, mint azelőtt országutak dolgában. Micsoda város volna az, melynek nem volna régi idők óta fogva minden irányban országutai! Ezért bizonyos, hogy kell nekünk déli irányban is vasut, a sümegi.

Most, hogy kínálkozik alkalom egy sümegi vasut létesítésére, azon legyünk, hogy ez meg is építtessék. Ha azt látjuk, hogy oly férfiak vannak annak élén, akik komoly szándékkal, tetterővel bírnak, kötelességünk azokat támogatni és erőnkhez mérten áldozatot is hozni, mert igen bő hasznot fog hozni, ha nem is mindjárt az első években, de bizonyosan a későbbi évtizedekben. Mire kell ügyelnünk azon esetben, ha e vasut csakugyan megépíttetnek?

Van kifogásunk a devecseri irány ellen; először azért, mert van rövidebb, azaz olcsóbb ut és másodsor az, ha Devecsernek visszük a vasutat, ezen község egyszerre fontos vasuti csomópont lesz, mely még az által válnék még fontosabbá, ha megépíttetnék a Devecser—Tapolcai vasut. Ezáltal hatalmas és veszélyes versenytársa lenne úgy a pápai, mint a sümegi piacnak. Célszerűbb lesz a vasutat Somlyó-Vásárhelynek vinni, innen Káptalanfán át Sümege. Ez az irány üdvösebb úgy Pápának, mint Sümege nek és ez által teljesen és könnyen érjük el második követelésünket, hogy e vasut a Somlót minél közelebb és minél hosszabb vonalban érintse. Nekünk pápaiaknak már régi óhajlásunk, hogy a Somlóhegyre könnyen elérhessünk és onnan épp oly könnyen juthassunk haza; a jelzett csekély irányváltoztatással azt el is érünk. De megköveteli ezt a tervezett vasut jól felfogott érdeke is. Igaz, hogy a sümegi vasut által egy zsákvasutba építünk; de már 1—2 év alatt ezen hátrány megszűnik a keszthelyi vasut biztos megépítése folytán, mi által a jelenlegi Ukk—Sümegi vasut nagyon meg fog élénkülni. De van akkor kilátás arra — ha megépíttetik a Pápa—Sümegi vasut — hogy meg fog épülni egy vasut Sümege-ről Szent-Grótra vagy Túrjére, mi Pápa városára nézve igen hasznos volna!

Vasárnapi levél.

Az Olcsó Jánosok.

Bizonyosan olvasták önök a kereskedelmi tárca költségvetésének tárgyalását a pénzügyi bizottságban? Ugy-e, a hon szerető atyai milyen ékes, milyen szomorú dikciókat tartottak a kisipar rohamos hanyatlásáról és mennyi jóféle medicinát ajánlottak, hogy a beteget lábra állítsák. Az ám, de nagyon ideje volna, hogy azt a receptet el is készíttessék a doktor urak, mert

Szempcinét, a türelmes, okos nagyasszonyt az örüléstől féltették. Napokig nem volt eszméletnél. Azután a háznak abba a szárnyába költözött, ahol a leánya meghalt. A régi kiűntő háziasszony nem törődik a háztartással, sem semmivel, ami nem gyászát illeti. Mindennap sötét feketébe kikocsizik a temetőbe, a pompás márványemlékkel díszített sírhoz. Idehordja a tavasz virágait, a nyár gyümölcsseit garmadába, mind. Fájdalma kíváncsi pletyka tárgya már. Az emberek nem tudják megérteni, hogy van kétségbeesés, amely nem enyhül, van kín, amely mindig oly égető, mint az első napon.

Az öreg Szempci unokájának él. Élete, reménye, öregségének fénye oda. Csak sivatást érez, csak a kötelesség tartja fönn. Nem remél, nem vár az élettől semmit...

És oda az élete az ifjú férjnek is. Ő egész élete boldogságát temette el... Az ő vesztesége talán a legsúlyosabb.

Az emberek élnek, mozognak, cselekszenek a többi ember között. — Békésen, csendesen, mint kisvárosban szokás. Ám szívük össze van tépve és görnyedten, összezúzva húzzák, mint mázsás olmgolyót, a megmérgezett élet irtózatossá kintját...

Egy csöndes dráma ez csupán, melyre lelkem, elszállván partjára a sárgalabu Körösnek, im visszaemlékezik.

Báttaszék Lajos.

biz Isten, ha sokáig késlekednek vele, meghal a beteg, mire az orvosok elkészül. Akkor aztán megtarthatják a halotti bucsuztatót a kisiparos osztály fölött.

Mert hát nagyon sok betegség dől a kisiparos osztály szervezetében. Ott van, természetesen, a hálalás. Nem a leghalásosabb nyavalya, de nagyban segít mégis, hogy a beteg mihamarabb a tulvilágra expedáltassék. Ezek a hálalók ott künn, a mi kedves osztrák szomszédunknál, össze szedik-vedik a kiseljeztezt árkat, járkák vele szélében-hosszában szép Magyarországot és szertelen bőbeszédűséggel, áradzó dicsérikkel, a pokolra való esküdjéssel kötik a magyar publikum nyakára a portékáikat. Persze, potom áron. Hogy a portéka hitvány, rongy, hogy azt a csekély árt sem éri meg, azzal dehogyan gondol a magyar. Olcsó, ez a fő.

A héten Sümege is járt ilyen cipővesztegető hálaló. 5—6 koronáért vesztegette a férficipőt. El is adott három annyit, mint akármelyik sümegi mesterember három hónap alatt. Bezebelt jókora összeg pénzét és azt a mi iparosainktól vonta el. Hát, kérem, ezek akkor hogyan fizessenek adót, közmunkát, hogyan tartásuk el családjukat, ha portékájukat agyon konkurálja a hálaló suszter, kinek se országa, se hazája.

No, meg a mi saját külön Olcsó Jánosunk is rövid idő alatt másodsor tisztel meg látogatásával és tárja ki „drága kincseit“ a publikum előtt. Hogy saját különünkön kívül özönével járnak más Olcsó Jánosok is, természetes dolog. Hiszen manapság olyan vándor ipar és kereskedés divik, mint valamikor a népek vándorlása volt. Az Olcsó Jánosok meg kereskedőinknek is csinálnak hatalmas versenyt. E hálalók azután ugyancsak „megtollasodnak“, bár a ludtoll-gseft rég divatját multa, ellenben a mi kereskedőink és iparosaink csakúgy nyögnek a panaszkodtól.

Azért hát a vigé-törvény után ideje lesz a hálaló-törvényt is megcselekedni, mert bizony mondom, hogy az Olcsó Jánosok sokkal drágábbá teszik kisiparosainknak és kereskedőinknek az életét, mint a megrendszabályozott vigécek tették.

Portás.

H I R E K.

— **Ügyészségi megbízott.** Az igazságügyminiszter *Magyar* Lajos sümegi kir. járásbírósi aljegyzőt a sümegi kir. járásbírósi mellett alkalmazott ügyészségi megbízott állandó helyetteséül rendelte ki.

— **Athelyezés.** Az igazságügyminiszter *Szente* Sándor sümegi járásbírósi irnokot saját kérelmére a zalaegerszegi törvényszékhez helyezte át.

— **Kirendelés.** Az igazságügyminiszter a zalaegerszegi törvényszék területére vizsgálóbíróul *Szalay* László törvényszéki bírót rendelte ki.

— **A tapolca—keszthelyi vasut ügye.** Mig a sümeg—keszthelyi vasutat, amelyet az érdekeltség oly meleg szeretettel karolt föl, a felsőbb forumon agyonütötték, addig a tapolca—keszthelyi vasut ügye öt évi vajadás után még él s ujabban olyan kedvező jelenségek mutatkoznak, hogy meg is valósul. *Ez Hertelendy* Ferenc országgyűlési képviselőnek érdeme, aki a torony akadályokat fardhatatlan munkásságával iparkodik az utból erháritani. Az egyik akadály az, hogy a miniszterium a vasutat csak úgy engedni létesített, ha a keszthely—balatonszentgyörgyi vasut a dunántúli vasutakkal fuzionálni fog. Hertelendynek ez érdemben sikerült Szájbely Gyulát megnyerni, hogy ez a fuzió érdekében a tárgyalásokat megindítsa. E célból november 4-én Keszthelyen gyűlés lesz, amelyen az egyesülés érdekében a tárgyalások megkezdődnek. Ha ez sikerre vezet, úgy a keszthely—balatonszentgyörgyi vasutat a dunántúli h. é. vasutak átveszik s a hadügyminiszter kívánságának megfelelően akképpen alakítják át, hogy a mostani kisrendszert 20 kgos sineket rendez 23-6 kgos sinekkel cserélik föl. E nehézségeket a legnagyobb valószínűség mellett elhárítják. Hátra van még egy: hiányzik mintegy 100.000 korona. Ennek összegyűjtésére serényen munkálkodik Hertelendy s ha e nehézségeket is legyőzte, úgy a vasut meglesz. Ránk, sümegiekre annyi haszna lesz, hogy Tapolcán át mehetünk vasuton Keszthelyre.

— **Tapolca és Sümeg közös kérvényét,** hogy a nyári vasuti menetrend a téli hónapokra is főtartassék és hogy Tapolcától Kis-Cellig a vonatokhoz állandóan egy közvetlen kocsit csatolassék, a magy. kir. államvasutak igazgatósága forgalmi okokból engedélyezhetőnek nem találta. Mit is ószinte sajnálattal az érdekelt közönséggel ez uton közöl a községi előljáróság.

— **Városi közgyűlés.** Sümege képviselőtestülete f. hó 28-án, vasárnap, d. e. 10 órákor rendkívüli közgyűlést tart. Nevezetesebb tárgyak: a vásári helypénz, a törlesztés kölcsön, a polgári kör ügye, Hertelendy Ferenc kérvénye a tapolca-kezdhelyi vasut segítése tárgyában, stb.

— **Egyesületi választások eredménye.** A kezdhelyi gazd. tanintézet körében fennálló egyesületek a múlt hét elején ujonnan megalakultak. A megejtett választások a következő eredménnyel folytak le: A segélyező egyesület elnöke lett Mátéffy Andor III. éves, a Georgikon egyet. Papp Gábor III. éves, a Deák Ferenc könyvtár egyet. Mesterovics István III. éves, a Zene és Dal egyet. Gallos Aladár III. éves. A Zene és Dal egyet. vezetésére Eckhár Antal karnagyot kérték fel, ki ezt a tisztet készséggel fogadta el.

— **A kezdhelyi csónakázó egyesület** hosszú időn át volt parancsnoka Kiss József ez állásáról a múlt vasárnapi közgyűlésen lemondott. Helyébe Bozó Géza gyógyszerész választották meg.

— **A faluban uccahosszat.** Van nóta az új borban. Megoldja a legény nyelve csapját, vigan félre üti szőretlen kalapját... és ordítva halad végig az uccán. A múlt vasárnap este is, mikor az esős vaksötét éjszakába a szerény petróleumlámpák vetettek még szerényebb fényt, több jókedvű legénycsapat hangos nótaszóval járta az uccákat. A rendőrségnek figyelmébe ajánljuk, hogy csillapítsa le kissé az új bornak nótafasztó hatását.

— **Pályázat.** A sümegei adópénztárosi állásra pályázat van hirdetve. Határidő két hét.

— **Örizzük meg az utazó ügynököktől.** Köztudomásu, hogy a lelketlen ügynökök majd biztosítják, majd különféle gazdasági gépek eladására céljából kóborolnak falukon a nép között s azt tévútra vezetve, hiszékenységet kizsákmányolják. A vármegye alispánja folyó évi 23.774 szám alatt rendeletet adott ki a járási főszolgabíróknak, amelyben felhívja őket, hogy utasítsák a járásbeli körjegyzőket, hogy a lakosságot ez utazó ügynököknek a szédélgeiről világosítsák fel; vegyék igénybe ennek minél tágabb körben való terjesztésére az értelmiséget s használjon fel minden alkalmat, hogy a lakosság kitaníttassék arra, hogy semmi néven nevezendő utazó ügynökök által magukat tévútra vezetetni ne engedjék; különösen óvakodjanak attól, hogy bevásárlásaikat ismeretlen cégektől és azok ügynökeitől eszközöljék s főképp ne álljanak szóba olyanokkal, akik az ár fedezésére váltót kívánnak; mert itt az ideje annak, hogy népünk ne mindig a maga, hanem más kárán okuljon. Abbeli reményünknek adunk kifejezést, hogy a jóakaratu és nem eléggé dicsérhető alispáni rendeletnek meglesz az óhajtott sikere.

— **A selyemtermelés vármegyénkben.** Zala-megyében a nép még jóformán meg sem igen kezdte a selyemtermelést, máris nagyon megcsappant az érdeklődés. Ugyanis míg a legutóbbi kimutatás szerint 1898-ban 727 család 453831 kg. selymet 351975 forint értékben termelt, addig 1899-ben ez a szám nagyot esett. Ebben az évben 281 család foglalkozott csak a gubók tenyésztésével, akik 174615 frtot kerestek. Bizony nagyon nehéz a népet a hasznos foglalkozásra is rászoktatni.

— **Rokkant bankók becserélése.** Most, hogy az új 20 koronás bankjegyek forgalomba kerültek, az osztrák-magyar bank szabályzatot becsatolt ki amely — a megrongálódott bankjegyek becseréléséről szól. A kopás folytán használhatatlan 20 koronásokért újakat ad a bank. Ha szándékosan megrongálja valaki a bankot azáltal, hogy verset ír rá, vagy gyökfejtést végez rajta, öt krajcárt kell fizetnie, ha új 20 koronás kézirat-papírost akar. Ha pedig a bankon lévő hölgynek akkora cvikipuszit ad, hogy annak feje, füle, orra vagy mi egybe kizsakad s elválk a 20 koronás többi részétől, 20 fillérral fizet a gyönyörűségért. De lehet, hogy drágább is a mulatság. Mert a bankot 100 egyenlő mezőre osztja fel a középpont s a hány mező hiányzik, annyi 20 fillérral kevesebbet ad a rokkant 20 koronásokért a bank. Van a szabályzatnak egy pontja, amelyből az következik, hogy a bank roppant nagy véleményrel van a közönség anyagi helyzetéről. Föltételezi, hogy magyar embernek annyi a bankója, hogy az megsemmesedhetik, megrothad vagy egereknak lehet lakomája. Ezekről a szabályzat így szól: Bankjegyek, melyek sérülési módja olyan, hogy a 6 §-ban megállapított kiszabási mód nem alkalmazható, pl. megszenesedett, rothadás folytán elromlott, vagy egerek által megmérhetetlen darabokra összerágott bankjegyek elismervény ellenében veendő át és a bank bécsi központi pénztárának leletfelvétel, illetőleg részleges kiszabás céljából küldendők be.

— **Gyilkos tót.** Hertelendy József vindornyalaki földbirtokos felsőmagyarországi tótokat alkalmazott munkásokul, akik a tavasz óta nála

dolgoztak. Az egyik fiatal munkás, a 18 éves Vraszlanek J. még a tavasz folyamán összevesztett Druga András munkafelügyelővel s megígérte, hogy addig nem nyugszik, míg ki nem nyújtja. Az egész nyár folyamán forralta a bosszút. A múlt héten a munkát bevégezték s a legény előkezettnek látta az időt, hogy szándékát végrehajtsa. Megtámadta Drugát, leteperte a földre s bicskájával úgy összeszurkálta, hogy a szegény tót ott halt meg keze alatt. A gyilkost a csendőrök elfogták s október 21-én a kezdhelyi járásbíróshoz kísérték be. Aldozata özvegvet és két gyermeket hagyott hátra.

— **Országos vásár.** Őszi vásáraink elseje, a dömtört nap f. hó 28-án volt. Nagyon sok nép gyűlt össze a sokadalomban, volt vevő elgő, de még több eladó. Volt kelete a ruhának, csizmának, kalapnak, meg a különféle élelmi szernek, mert közeleg a tél. A Flórián-téren nagy halmokban hevert a gyolcsfehér sümegei káposzta s ritka jó áron, százával 8—12 koronán kelt. Az alma méreje 4—6 korona, a dióé 11—12 koronára volt, a gesztenye hektoliterre pedig 8 koronára kelt. A marhavásár kicsiny volt s nem elégitette ki a gazdákat, a felhajtás vagy 1500 db volt, hanem igen lanyha vételkedv uralkodott.

— **Gazdasági tudósítás.** Csabrendeki levelezőnk írja: Csabrendeken lezajlott a szüret és immár hű képet adhatunk a szüret eredményéről. Már van 10 éve, hogy ily bő szüretünk nem volt. Hangos volt a hegy mindenütt, folyt a drága kincs, a szőlők mustja; visszhangoztak az éveken át néma hegyek a szüretelőik vig danájától. A termelők nagyobb része bő termést kapott, olyat, amire nem is számítottak. Ott, ahol ahol a múlt évben 40 hektolitert szüreteltek, az idén 100—140 hl. volt a hozomány. Igaz, hogy az év folyamán folyt a veriték a szőlősgazda homlokáról s ma már a megérdemelt munka jutalmául pincéje telve van a csabrendeki-pompás nektárral. Szorgalom, lelkesedés, áldozatkészség, lázas tevékenység mutatkozott az egész vonalon. Védekeztek, amennyire lehetett, a fillokszera ellen, bőven szénkeztek és lám, a szőlő duplán is fizetett. Mindenütt hangzott: Sok a bor, kevés az edény és a hely. Az idej bor minőségre nézve *különlegesnek* mondható, a szőlő magas százaléku cukortartalmát általában dicsérik. Vevők a múlt héten szórványosan jártak. Néhányan szerencsésen 48—52 fillérről literenként hamarosan tudatuk boraikon, de amint mutatkozik, a vevők zöme 44 filléren felül nem igen ígér. Az október hó folyamán tartott száraz és szokatlanul meleg időjárás csak az utóbbi napokban beállott eszések következtében a külső gazdasági munkálátokat — a szántást és a vetést — lehetett megkezdeni. Az elvetett gabona néhol ritkán és rosszul, helyenként pedig ki sem kelt. A kukorica töréssel mindenütt kedvező időben elkészültek, a termés úgy mennyiségre, mint minőségre nézve tulnyomólag kielégítő és jó. (H. S.)

— **Oszálysorsjegy-érdekelteknek.** A „Nemzeti Pénzváltó Részvénytársaság” Budapest (Gizella-tér Haas-palota) az ország legnagyobb oszálysorsjegy-elárutató helye, jelentékeny előnyöket és messzerenő biztosságot nyújt. Az intézet sorsjegyeket eredeti áron (utánvétellel is) küld szét teljesen költségmentesen. Ezen előnyök-nél fogva az intézet sorsjegyei a leggyorsabban fognak el; ajánlatos tehát, hogy a megbízások mielőbb az intézethez beüldessenek.

— **Eladó zongora.** Néhaj Kocsics Károly sümegei kántortanító hagyatékában egy kitűnő hangu és gyártmányu teljesen új zongora eladó. Értekezhetni özv. Kocsics Károlynénál, Sümege.

— **Mikor a vőlegénytől hozományt követelnek.** Ritkán esik ugyan meg, de ha a menyasszony szülői nem adják oda a leányt, mikor szegény ember kéri, baj a fiatal szerelmesekre nézve. Ilyen szegénységben szeretett bele egy fiatal bank-hivatalnok egy főkepenzes, ismert fővárosi család eladó leányába. A kisasszony szülői mit sem akartak hallani a házasságról s így már öngyilkosságra, szöktetésre, esetleg koplalásra gondolt a szerető pár, mert elhatározásuk, hogy egymásnak örök hűséget esküsznek, szilárd volt. Azonban sem az egyik, sem a másik kísérletre nem volt szükségük, mert Amort utjában az egyszer Fortuna is kísérté. Ugyanis a vőlegényjelölt a Török A. és Társa budapesti bankházában (*Váci-körut 4.*) vásárolt sorsjeggyel nagy nyereseményhez jutott és így mi sem akadályozta az ifjú pár egybekelését. E bankházban vásárolt sorsjegyekkel már sokan megalapították szerencsésüket s megbizhatóságánál fogva, továbbá pontos, diszkrét kiszolgálásáért országszerte előnyösen ismerik e céget, mely körülményre felhívjuk olvasóink figyelmét. Az I. osztály tervszerű betétjei: $\frac{1}{2}$ sorsjegy 1 kor. 50 fill. $\frac{1}{4}$ sorsjegy 3 kor. $\frac{1}{8}$ sorsjegy 6 kor. $\frac{1}{16}$ sorsjegy 12 kor.

— **A legízletesebb asztalvíz a Kristály Szent Lukácsfürdői hegyiforrás, melyet mint egészséges ásványvizet tölthet az orvos ajánl.**

— **Vásároljon oszálysorsjegyet Lukács Vilmos bankházában, Budapest, V., Fürdő-ucca 10.** Egy egész 12 kor., egy fél 6 kor., egy negyed 3 kor., egy nyolcad 1 kor. 50 fill.

Irodalom.

— **Irodalmi esemény.** A magyar literatura hivei ez időszerint alig beszélnek másról, mint arról a hatalmas vállalatról, amely a *Legrády testvérek* kiadásában most indult meg. A 200 füzetre, vagyis tíz kötetre rugó irodalmi mű, amelynek első füzetét már szétküldték, Brehm Alfred *Tierleben* című korszakos nagy művének magyar kiadása. Ezt a művet, amely Németországban kívül is óriási feltűnést keltett, a magyar kiadó cég nem egyszerű fordításban adja a közönségnek. A magyaros átültetés eszközlő a tudomány mai szívonálához s a hazai viszonyokhoz alkalmazza, ami azt jelenti, hogy a most megindult magyar kiadás a Brehm-féle mű összes eddig megjelent kiadásainál értékesebb lesz, mert évek folyama alatt az eredeti munka némely része elavult. Az újabb megfigyelésekkel s a hazai adatok felhasználásával bővített magyar Brehm olyan teljes mű lesz, amelyhez hasonlót egy művelt nemzet nyelvén sem jelent meg. Ez a vállalat mind arányaira, mind eszközeire nézve a legnagyobb természettudományi mű, amely magyar kiadásban napvilágot látott. Illusztrálja ezt nemcsak az, hogy tíz vasok kötetből fog állani, de az is, hogy a rendkívül becses szöveget 1800 művészi kép magyarázza, hogy 80 fekete nyomatu műlap és 100 színes nyomatu műmeléklet járul hozzá. A mű címe: *As állatok világa*. Szerkesztője Méhely Lajos, a magyar tudományos akadémia és több külföldi tudományos társulat levelező tagja. Munkatársai Chernel István, Csiki Ernő, Kohaut Rezső és Rátz István dr. akik a szakirodalom legkiválóbb művelői. Hogy *As állatok világa* mennyire fölkelte maga iránt a figyelmet s hogy azt mily értékesnek tartják, az is bizonyítja, hogy Wlassics Gyula és Drányi Ignác miniszterek a művet körendeletben ajánlották. A most megjelent első füzetben a majomokról van szó. A majomvilág rendkívül érdekes leírása kezdődik meg benne, oly élénken és oly színesen, hogy a laikusnak is gyönyörűségére szolgál. A magyar Brehm kétféle kiadásban fog az olvasó közönség elé kerülni u. m. bekötött és füzetes kiadásban. A bekötött kiadás első kötete 1901 január hó folyamán fog megjelenni. Ezentul minden további félév egy-egy újabb kötetet fog a könyvpiacra hozni, s így öt év lefolyása alatt a tíz kötetből álló mű teljesen be lesz fejezve. Minden kötet 18 koronába fog kerülni, az egész 10 kötet ára tehát diszes félbörkötésben 180 korona. Az egész mű 200 füzetből fog állani, melyeknek ára 80 fillér lesz; a diszes bekötési tábla 3 koronáért lesz kapható. A bekötés háta finom chagrinbörből készül gazdag aranyozással; a bekötés táblája tartós vászonból való. Nagy súlyt vetnek az izlésre, szépségre és tartóságra. Az első füzetek már ez év október havában kerülnék a könyvpiacra és azontul 3—4 füzet fog megjelenni, átlag egy-egy heti időközökben. A füzetes kiadás semmi esetre sem fog több mint 200 füzetre terjedni. Mutatványfüzetet és tájékoztatót a kiadóhivatal ingyen és bérmentesen küld.

Nyilt-tér.

Az e rovatban közöltékért nem vállal felelősséget a szerkesztőség.

Beküldetett.

Mint értesülünk különféle hírek keringenek melyek szerint a rég ismert és kiváló hirnévnek örvendő

Regedei forrás

vizet nem szállít, hogy bedült és a többi...

Szükségtelennek tartjuk kinyilatkoztatni, hogy ezek az alaptalan hírek csakis ideiglenes rosszakaratu konkurenciától erednek, miután a Regedei forrásnak elapadása és bedülése kifogástalan talajánál és jó építésénél fogva, teljesen lehetetlen.

Miután továbbá a mi *Radeini savanyuvizünk* mint *gyógyvíz*, a mi *Regedei vizünk* pedig fiatal savanykás borokhoz mint keverék, és a mi *Gizella és Margit forrásvizünk* — mely utóbbiak a borokat nem feketítik — az egész világra széjjel lesznek küldve, — innen ered az *irigység!* Annak az egyéneknek, ki nekünk az alaptalan hírek feltalálóját úgy megtudja nevezni, hogy az illetőt birói uton megtámadhatjuk, — 100 korona jutalmat adunk.

A Radeini-fürdő gyógyintézet
Höhn és Társa.

3734. tk sz. 1900.

Árverési hirdetmény kivonat.

A sümegei kir. járásbírósa mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a sümegei takarékpénztár végrehajthatónak Dörnyei Dénes és neje Takács Erzsébet végrehajtást szenvedő elleni 4200 kor. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a sümegei kir. bíróság területén levő a sümegei 1352 sz. tjkvben f 736 hrsz. alatt Dörnyei Dénes és neje Takács Erzsébet tulajdonánál felvett ingatlanra 800 korona; a 856 sz. tjkvben f 2591 hrsz. alatt ugyanazok tulajdonánál felvett ingatlanra 584 korona, az 1391 sz. tjkvben f 954 hrsz. alatt ugyanazok tulajdonánál felvett ingatlanra 87 korona, a 692 sz. tjkvben f 957 hrsz. alatt Dörnyei Dénes tulajdonánál felvett ingatlanra 87 korona, az 1356 sz. tjkvben f 1541/b hrsz. alatt ugyanannak tulajdonánál felvett ingatlanra 15 korona, 1431 sz. tjkvben Dörnyei Dénes tulajdonánál felvett f 1228 hrsz. ingatlanra 36 korona, f 1229 hrsz. ingatlanra 37 korona, f 1227 hrsz. ingatlanra 35 kor., az 1572 sz. tjkvben f 1867 hrsz. alatt ugyanannak tulajdonánál felvett ingatlanra 55 kor., az 1285 sz. tjkvben f 2221 hrsz. alatt felvett ingatlanból Dörnyei Dénest és nejét Takács Erzsébet B 1314, 15., 17., 18. sorsz. alatt illető 2/10 részre 284 korona, az 1075 sz. tjkvben f 1019 hrsz. alatt felvett ingatlanból Takács Erzsébetet illető 1/2 részre a C 1-2 alatt Takács Antal s neje Szabó Katalin javára bekebelezett haszonélvezeti szolgalmi jog érintetlen hagyásával 464 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1900. évi november hó 29-ik** napján délelőtt 10 óra kor **Sümege**n, a tkvi hatóság hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 80 kor.; 58 kor. 40 fil.; 8 kor. 70 fil.; 8 kor. 70 fil.; 1 kor. 50 fil.; 3 kor. 60 fil.; 3 kor. 70 fil.; 3 kor. 50 fil.; 5 kor. 50 fil.; 28 kor. 40 fil. és 46 korona 40 fillert készpénzben, vagy az 1881. évi LX t.c 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t. cz 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át szolgáltatni.

A kir. járásbírósa mint tkvi hatóságnál Sümege 1900. évi szeptember hó 16. án. Saághy kir. aljbiró.

HIRDETÉSEK

miután a bélyegilleték július 1-én megszűnt, a legjutányosabb árban felvétetnek a **SÜMEG és VIDÉKE** kiadóhivatalában.

100—300 frtig

havonta megkereshető bármely foglalkozású egyének által biztos és becsületesen, tőke és risico nélkül, hatóságilag engedélyezett állampapírok és sorsjegyek eladásával az ország minden helyiségében. Ajánlatok „Könnyű kereset” címen, Singer Gyula hirdetés irodájába, Budapest VI., Sziv-utca 56.

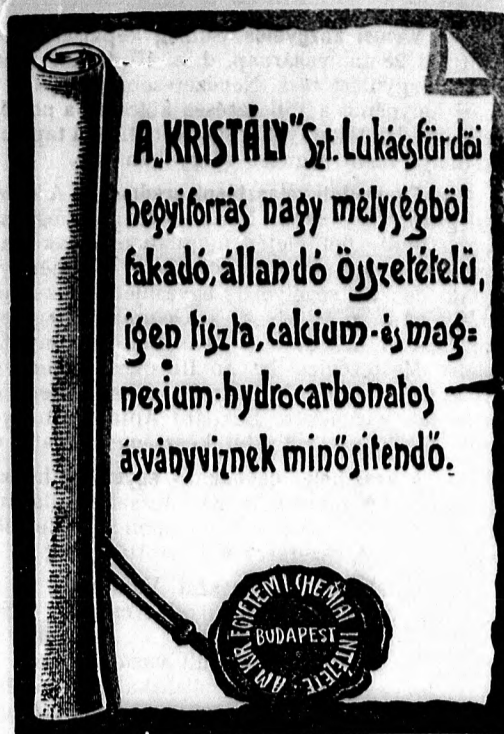
3769 sz. tk. 1900.

Árverési hirdetmény kivonat.

A sümegei kir. járásbírósa mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Eitner testvérek sümegei bej. cég végrehajthatónak Bors József zalaszentgróti lakos végrehajtást szenvedő elleni 524 kor. 34 fil. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a sümegei kir. járásbírósa területén levő a csáfordi 639 sz. tjkvben f 2067 hrsz. alatt felvett ingatlanból Bors Józsefet illető 1/2 részre 844 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az **1900. évi november hó 23-ik** napján délelőtt 10 óra kor **Csáford** község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 84 kor. 40 fillert készpénzben vagy az 1881. LX t. cz 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX t. cz 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át szolgáltatni.

Kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság: Sümege, 1900. évi szeptemb. hó 15-én. Saághy kir. aljbiró.

A. KRISTÁLY Szt. Lukácsfürdői
hegyiforrás nagy mélységből fakadó, állandó összetételű, igen tisztá, calcium- és magnesium-hydrocarbonatoy ásványviznek minősítendő.

Kapható:

MÁRKUS SALAMON FIA

ezégnél,

→ S Ü M E G E N . ←

1000.000
KORONA
ESETLEG A LEGNAGYOB B NYEREMÉNY!!

Az összes 50,000 nyeremény

JEGYZÉKE.

Legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben:

1.000,000 korona

A nyeremények részletes beosztása a következő:

Készpénzben fizetendő	Jutalom	Korona
1	1 jutalom	600000
1	nyer. á	400000
1	" "	200000
2	" "	100000
1	" "	90000
1	" "	80000
1	" "	70000
2	" "	60000
1	" "	40000
5	" "	30000
1	" "	25000
7	" "	20000
3	" "	15000
31	" "	10000
67	" "	5000
3	" "	3000
432	" "	2000
763	" "	1000
1238	" "	500
90	" "	300
31700	" "	200
3900	" "	170
4900	" "	130
50	" "	100
3900	" "	80
2900	" "	40

50,000 nyer. és jut. összegben **13.160,000**

a melyek hat osztályban húzatnak ki.

Nyújtunk kezét a szerencsének!

Már sokan szerencsések lettek egy nálunk vásárolt sorsjeggyel!

Az egész világban a legnagyobb esélyekkel bíró m. k. szab. osztálysorsjáték legközelebb megkezdődik

100,000 sorsjegyre **50,000**

penznyeremény jut, tehát az oldalt álló nyereményjegyzék szerint a sorsjegyek felét pénznyereményre huzzák ki és egy külföldi sorsjáték sem képes aránylag ily nagy nyereményeket felmutatni, mint a mi magyar osztálysorsjátékunk. Legnagyobb nyeremény szerencsés esetben

egy millió korona.

Egészben tizenhárom millió 160,000 korona lesz kihuzva és az egész vállalat állami felügyelet alatt áll.

Az eredeti sorsjegyek tervezési árai az I. osztályhoz:
egy nyolcad (1/8) frt — 75 vagyis 150 kor.
" negyed (1/4) " 150 " 3.—
" fél (1/2) " 3.— " 6.—
" egész (1) " 6.— " 12.—

utánvét mellett vagy az összeg előzetes beküldése ellenében. Hivatalos tervezet díjtalanul. Megrendeléseket eredeti sorsjegyekre

f. é. november hó 15-ig mely napon a húzás lesz, kérünk hozzánk küldeni.

Török A. és Társa

BANKHÁZ

BUDAPEST, V., Váci-körut 4/a.

Piókbankházak: Muzem-körut 11. és Erzsébet-körut 54.

Sok és nagy nyereményt fizettünk ki tisztelt vendőinknek és pedig rövid idő alatt körülbelül három és fél millió koronát.

Rendelőlevél kivágandó.

TÖRÖK A. és Tsa uraknak

Kérek részemre..... I. oszt. m. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervezettel együtt küldeni.

Az összeget () utánvételezni () kérem () postautalványval () kor. összegben () küldöm.

A nem tetsző törlendő.

Pontos cím.